

O CARTE DE MARE ACTUALITATE, CARE ANTICIPEAZĂ VIITORUL

Romulus-Dan BUSNEA¹

rbusnea@yahoo.com

ABSTRACT: „Today’s Global Empire is an integrated hyper-complex system that is very costly to human society. It has reached the limits of its expansion and faces collapse because it tries to solve its problems in the same outdated way: investing in more complexity and expansion. So far its growth has been subsidized by the availability of cheap human and natural resources, as well as a “world currency” that the Global Empire totally controls. A multipolar world and a finite planet make investment in complexity no longer a problem-solving tool – the costs exceed the benefits”.

Ovidiu Hurduzeu, is a Romanian writer and social critic and holds a joint Ph. D. in French and Humanities from Stanford University. He has written several books on social criticism in his native Romanian. Dr Hurduzeu lives in El Dorado Hills, California, with his wife Andreea.

KEYWORDS: globalization, capital, trade, transaction, investment, international relations.

Deși apărută în anul 2009, „Sclavii fericiți. Lumea văzută din Silicon Valley”, cartea scriitorului, profesorului și criticului social român Ovidiu Hurduzeu (doctor în Științe umaniste al Universității Stanford, stabilit de peste 20 de ani pe tărâm american), rămâne una extrem de actuală, prin modul său de analiză extrem de obiectiv, bine documentat, dar și vizionar, cu privire la marile probleme ale omenirii. Cu toate acestea, în România s-a vorbit și s-a mediatizat prea puțin o asemenea importantă lucrare.

De ce să citim și să recitim o asemenea carte? Pentru că, în tumultul vieții, agasați și acaparați de grijile zilnice, nu mai acordăm atenția cuvenită unor fenomene și procese complexe care se petrec și se derulează în jurul nostru, care ne influențează și ne dezordonează viața.

Nepăsarea noastră, care se manifestă tot mai pregnant în mai toate sferile de activitate, dar și în fața marilor provocări, face ca subiecte sau

---

¹ Economist și publicist, inspector de specialitate în cadrul Serviciului Public Județean pentru Promovarea Turismului și Coordonarea Activității de Salvamont Bacău.

Foto: – Coperta cărții: Ovidiu Hurduzeu: *Sclavii fericiți. Lumea văzută din Silicon Valley*, (Editura „Timpul”, Iași, 2009, 300 p.)

se prefigura să fie inaugurată după căderea comunismului în 1989, a fost stopată rapid chiar din 1991, de războiul din Golf și de conflictul iugoslav. Acestea au fost evenimentele care au avertizat asupra recrudescenței conflictelor etnice și religioase, culminând cu sângeroasele atentate teroriste din 11 septembrie 2001.

Astfel, crearea unei societăți globale a prosperității economice pe care încearcă să o promoveze adeptii unei noi ordini mondiale, mai umane și mai drepte, și-a redus elanul și a devenit mai puțin credibilă. Globalizarea, care în principiu este un fenomen pozitiv întrucât duce la creșterea competitivității între state, având la bază revoluția informațională ce are ca finalitate promovarea comunicării între oameni, este susținută și promovată însă, de ideologia ultraliberalistă a pieței globale libere (ce nu este deloc liberă, fiind „produsul unei inginerii sociale și financiare”) și a multiculturalismului ce creează un haos universal dirijat, nimicitor al „unicității spirituale a individului și a libertăților sale fundamentale”.

În esență, globalizarea a dus la instalarea unei ere a dezordinii mondiale, în care totul se complică fără sens, într-o lume plină de incertitudini și angoase. O lume în care, potrivit unor recente studii sociologice, o cincime din umanitate deține 80% din resursele planetei, iar o altă cincime, în fapt cea mai săracă, doar 0,5%; în care doar 500 de milioane de

teme de maximă importanță insuficient dezbătute și lămurite, să treacă pe lângă noi, pierzându-se în umbra ignoranței, consecințele unor astfel de atitudini fiind însă, dintre cele mai nefaste asupra viitorului nostru...

Un subiect care ne privește pe toți deopotrivă, constituindu-se într-o provocare de proporții și fără precedent, atât prin implicații cât și prin dimensiuni, este, fără îndoială, globalizarea.

Sceptici sau optimiști, mulți dintre noi se întreabă care vor fi efectele pe care le vom resimți în urma extinderii fenomenului globalizării ce cuprinde într-un mod tot mai agresiv, întreaga planetă. Mult așteptata eră de optimism și speranță care

oameni trăiesc decent, în timp ce 4,5 miliarde se zbat în sărăcie și nevoi. Globalizarea piețelor de capital, a celor de produse comerciale, apariția firmelor multinaționale și a organismelor financiare internaționale ca Banca Mondială și FMI, care încearcă și reușesc în mare parte să controleze prin împrumuturi economiile tuturor statelor (dar nereușind să impună global politicile mondialiste), toate acestea, denotă că s-au făcut pași importanți spre globalizarea economică.

Economiile tradiționale, ca cea a României, au fost conduse spre faliment, industriile și agricultura dezorganizate și privatizate fraudulos, mulți oameni s-au trezit peste noapte la limita subzistenței, iar categorii întregi de profesii sunt pe cale de dispariție. Pentru a-și vinde marfa, a avea asigurate piețe de desfacere, firmele transnaționale occidentale au condus lucrurile spre transformarea țărilor fără putere financiară, în importatoare de produse, de cele mai multe ori de categorie îndoielnică, dar mult mai scumpe decât cele indigene.

În plan uman, omul recent globalizat, redus la imediat și la necesitate, a rămas singur, fără apărare și sprijin atât împotriva manipulărilor tehnico-economice, cât și a forțelor oarbe ale instinctelor, agresivității și violenței. Poate că cel mai mare pericol care ne paște pe toți este dezumanizarea, al cărei val ne înghite pur și simplu. Cucerită de piață și controlată de consumism, dopată de mass-media, sport sau internet, lumea globalizată trăiește în același timp pe fondul unei crize generale a sensurilor vieții, un dezastru cultural și educațional global.

Omul globalizat, golit de cultură, conștiință, religie și orice transcendență, a ajuns deja să trăiască numai pentru producție și consum, iar marea problemă, după cum spune scriitorul Ovidiu Hurdzeu, este că „această globalizare e monopolizată de niște forțe pe care le-am numit GLOBALISM și care vor să unifice totul, să controleze totul; un fel de imperiu bazat pe un nou tip de identitate, care promovează cultura victimei, a minorităților de tot felul, a incorectitudinii politice, având ca armă, multiculturalismul”.

Că vrem sau nu, că ne opunem sau nu, globalizarea, cu a sa periculoasă coadă de cometă numită de astroumaniști și astrospiritualiști, globalism, se pare a fi un proces ireversibil. Poate că o fi prea târziu să ne opunem în vreun fel, dar măcar de am putea dobândi orientarea și viziunea care să ne ajute să-i fructificăm oportunitățile, dar și să-i sesizăm pericolele pentru a atenua efectele. Și-n tot ce facem, să nu uităm de valorile care au stat la

baza civilizației noastre, fără de care nu există identitate și continuitate istorică: credința, tradiția, familia, iubirea de semeni...

Continuând în aceeași cheie discuția despre globalizare și globalism, care încearcă să explice fenomenele complexe ce ne acaparează viața, modificându-i reperele, pozițiile și atitudinile aproape în totalitate, potrivit viziunii lui Ovidiu Hurdzeu, „confruntarea mileniului trei nu va fi între comunism și capitalism, nici între `civilizații`, cum susține Samuel Huntigton, ci între forțele globalizării și agenții globalismului”.

Am amintit de diferențierea pe care o face autorul volumului „Sclavii fericiți” între globalizare, definită ca un „proces de modernizare a vieții economice mondiale prin răspândirea mijloacelor de producție și de comunicare la nivel planetar”, ceea ce are ca efect stimularea competiției dintre agenți economici și statele lumii care pot deveni „participante active și responsabile în arena economiei mondiale”, și „forțele globalismului reprezentate de elitele transnaționale”, cele care „privesc în jurul lor prin ochelarii de cai ai `macro-economicului`, `deficitelor bugetare` și `unificării` (legislativă, socială, culturală)”.

Aceste forțe, cele ale „cămătarilor internaționali”, impun o serie de politici monetare austere coordonate de FMI și Banca Mondială, prin înglodarea țărilor în datorii, reducerea nivelului de trai al cetățenilor printr-o tot mai accentuată restrângere a activității și deteriorarea sistemelor de salarii, pensii și sănătate, rezultatul dorit fiind acela al „unificării economice și politice sub stindardul globalismului corporatist financiar, însoțită de omogenizarea spirituală și revenirea gândirii unice”.

În fapt, corporatismul transnațional înclină balanța de partea sa, prin punerea în practică a celei mai oribile politici economice: cea a consumismului.

Căci scopul final și planificat al economiei mondiale aflată la cheremul corporațiilor internaționale este înainte de toate, producerea de bunuri de consum, banii fiind asigurați în cea mai mare parte din împrumuturi, munca la negru în străinătate și o industrie de „asamblare”. Acesta este din păcate scopul suprem declarat și nu cel al asigurării sănătății, educației sau siguranței transporturilor, sustenabilității sau justiției...

Au existat două etape care au „revoluționat” consumismul la scară planetară și l-au ridicat la rang de politică de stat, respectiv perioada de după cel de-Al Doilea Război Mondial și cea de după prăbușirea comunismului în Europa de Est, atunci când, „eliberați de cușca totalitarismului, esticii

au echivalat libertatea cu libertatea consumatorului de a-și alege marfa pe care și-o dorește; democrația cu nivelul de trai la `standarde occidentale`; drepturile omului cu dreptul de a munci pe `bani buni`, oriunde în Occident” (Ovidiu Hurduzeu).

În genere, în țările cele mai dezvoltate consumul este o forță productivă, deoarece creșterea consumului impulsionează producția, iar mărirea producției duce la scăderea șomajului și implicit la creșterea veniturilor populației în mod real, deși, veți vedea din analiza și cifrele de mai jos, că fenomenul consumismului este mai mult decât unul periculos pentru întreaga planetă și locuitorii ei.

În România, ca și în alte țări fost comuniste sau în țările slab dezvoltate ale lumii, lipsa unui climat de competiție și a unui sistem judiciar eficient a dus la o serie de practici antisociale, determinând creșterea excesivă a importurilor, pe fondul unui consum exacerb, nesușținut însă de creștere economică.

Potrivit celor afirmate de Ovidiu Hurduzeu, obsesia universalistă, de creare a unei federații mondiale, de unificare a lumii sub umbrela statului universal (considerată de către unii „ultima etapă a declinului civilizației moderne înaintea prăbușirii totale”) nu este nici pe departe una singulară sau nouă: „Dincolo de toate acestea, cred că ar fi oarecum greșit să vedem în proiectul Noii Ordini Mondiale, doar o sete bolnavă de putere și control a finanțelor și corporațiilor mondiale. Problematika unei noi ordini care să gverneze omenirea, are la bază o veche viziune asupra lumii datată din Epoca Luminilor, în care, o civilizație universală poate fi construită din temelii pe baza legalistă a unor abstracțiuni transcendente (natură umană, drepturile omului), care rămân aceleași oriunde și oricând”.

Dar adevărata mișcare globalistă se face simțită în perioada postbelică, atunci când globaliștii occidentali își imaginau lumea, ca un Eden corporatist – elitist, în care să funcționeze principiul socialist al „redistribuirii bogăției”, respectiv, țările bogate având datoria să ajute țările sărace, împrumutându-le sume uriașe de bani pentru a-și dezvolta propriile economii, lucru pe care l-au și pus în practică în decursul anilor. Oare nu și România, se înscrie printre acele țări? La aceasta se adaugă și punerea în aplicare a proiectului de unificare economică și politică sub oblăduirea „globalismului corporatist financiar” ce se poate realiza doar printr-o „omogenizare spirituală și revenirea gândirii unice” (Ovidiu Hurduzeu).

Mai mult ca oricând, se grăbește astăzi, unificarea lumii și uniformizarea conștiințelor; se produc discordii care să transforme radical oamenii, încât la final, bine „pregătiți” și spălați pe dinăuntru de credință și de convingerile naționaliste, Antihristul să-i unească și să-i aducă în fața sa, în cel mai suspus mod cu putință. Se împlinesc astfel (iar exemplele sunt cu sutele) toate semnele pe care le-a arătat Dumnezeu pentru a urmări vremurile din urmă ale neamului omenesc.

Asistăm astfel, la crearea „omului masificat”, al „omului-ca-mijloc”, masificarea însemnând „despuierea omului de calitățile sale divine umane pentru a fi transformat într-o entitate abstractă și interșanjabilă, masificarea devenind inevitabilă într-o societate dominată de producția pe scară largă și de marile organizații, etatiste sau private, aferente ei” (Ovidiu Hurduzeu); asistăm (tot mai neputincioși, evident!) la implementarea diverselor forme de cultură promovate tot mai agresiv prin intermediul mass-media de adepții globalizării, care se sprijină în mod special pe valorile vieții practice; asistăm la subminarea căutărilor și reperelor spirituale ale oamenilor de pe întreg pământul, prin substituirea falselor valori celor tradiționale, prin standardizarea modului de viață, a tradițiilor și a raporturilor de existență, totul urmând a fi concentrat într-un model, ceea ce va implica uniformizarea tuturor modelelor actuale.

Religia Noii Ordini Mondiale va fi cultul „Supraomului” creat de Nietzsche și luat în calcul ca materie și nu ca spirit. Dezvoltarea exponențială a tehnologiilor moderne (inoculată minții prin diverse sugestii și comenzi manipulative subliminale, în fapt o spălare a creierelor umane) a generat o serie de fenomene majore precum consumismul exacerbant, uniformizarea, infantilizarea, conformismul, robotizarea, mediocratizarea intelectuală, componentele unei mentalități a confortului, hedonismului, premergătoare „vulnerabilismului postmodern”, considerat „un mod de existență acceptabil, chiar de dorit”, care însă, nu face altceva decât să „deculpabilizeze individul, oferindu-i o justificare pentru neputința de a mai iniția și opera schimbări sociale” (Ovidiu Hurduzeu).

Criza economico-financiară, războiul, bolile infecțioase tot mai grave și mai răspândite în întreaga lume (pandemia), ideologiile „Corectitudinii politice” (incluzând aici multiculturalismul, feminismul, homosexualismul și lesbianismul, ecologismul radical ș.a.) sunt fiecare și luate împreună, arme eficiente în lupta dusă de noii oameni ai globalismului

pentru edificarea unui stat totalitar mondial, pentru transpunerea în viață a unei singure societăți globale.

„Faptul că Noua Ordine Mondială este realizabilă – sau nu – nu are nici o importanță pentru promotorii ei. Prin ideologiile `Corectitudinii politice`, propagate la scară mondială, vor fi creați conformiștii care să gândească, să vorbească și să acționeze potrivit principiilor noii utopii mondiale. Noul capitalism financiar va apela din ce în ce mai mult la serviciile ideologice stângiste, precum feminismul și multiculturalismul, datorită faptului că stânga este expertă în disciplinarea socială a individului liber, în anihilarea libertăților sale fundamentale. Chiar dacă ingineriile culturale și economice nu vor putea crea o Nouă Ordine Mondială și un mutant uman, ele vor reuși să producă destui `idioți folositori`, cum îi numea Lenin.

Ideea este că, în momentul în care destui oameni sunt convinși să gândească conform unei anumite viziuni asupra lumii, acea viziune devine realitate. Dacă ar fi să-l credem pe Hegel, realitatea se află în minte, în momentul în care putem să facem destui oameni să creadă în ceva, acel ceva va trebui neapărat să existe. Nimic nu este mai puternic decât o iluzie și nimic nu este mai devastator decât pasiunea unei iluzii. Rămâne de văzut dacă nu se va produce acel `retour du réprimé`, în acest caz reîntoarcerea la principiul realității. După părerea mea, acest fenomen se va produce cât de curând, chiar în Statele Unite. America este încă țara diversității reale. Americanii nu vor tolera la infinit ca, în numele acestei diversități vii, la care țin atât de mult – `iluminații` `Corectitudinii politice` și ai Noii Ordini Mondiale să se folosească de instituțiile lor democratice, în primul rând de instituțiile de învățământ public, pentru a-și atinge propriile scopuri: formarea unui om nou, acel `homo economicus`, politic corect, curățat de `nostalgii naționale`, de porniri neproductive, spontaneitate și creativitate. În opinia mea, americanii s-au săturat să mai facă jocul Noii Ordini Mondiale, oricât de mult ar iubi ei revoluția tehnologică mondială și procesele de globalizare reală”, afirmă Ovidiu Hurduzeu.

Am extins ceva mai mult citarea unor fragmente din această carte, tocmai pentru relevanța opiniilor scriitorului, pentru o mai bună înțelegere a fenomenului globalist, pentru a dovedi (și cred că am făcut-o într-o anumită măsură) că, în ultimele decenii se fac auzite tot mai multe voci autorizate, care trag un real semnal de alarmă cu privire la prezentul și

viitorul omenirii. Și că, nu toate ce se petrec împotriva voinței noastre, îmbracă strict sensul formelor manipulative ale teoriei conspirațiilor.

O carte pe care v-o recomand cu multă căldură, iar ca o continuare, vă propun o alta, la fel de atractivă și provocatoare: „Corectitudinea Politică. `Religia` marxistă a Noii Ordini Mondiale”...

Bibliografie:

- [1] Hurduzeu, Ovidiu – „*Sclavii fericiți. Lumea văzută din Silicon Valley*”, Editura „Timpul”, Iași, 2009, pp. 300. Coperta cărții: Doina-Liliana Buciuleac